

PYTANIA PRAWNE DO IZBY ADMINISTRACYJNEJ, PRACY I UBEZPIECZEŃ SPOŁECZNYCH

III ZP 10/99

Pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Poznaniu przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy ekwiwalent wypłacony pracownikom za nie wykorzystany urlop wypoczynkowy z braku przesłanek z art. 171 § 1 k.p. jest ekwiwalentem za nie wykorzystany urlop wypoczynkowy o jakim mowa w § 7 ust. 1 pkt 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 29 stycznia 1990 r. w sprawie wysokości podstawy wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne, zgłaszania do ubezpieczenia społecznego oraz rozliczania składek i świadczeń z ubezpieczenia społecznego (jedn. tekst: Dz.U. z 1993 r. Nr 68, poz. 330 ze zm.)?”

III ZP 11/99

Pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Białymstoku przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy do ustalenia nieważności wyboru radnego do rady gminy wystarczające jest stwierdzenie naruszenia przepisów ustawy z 16 lipca 1998 r. – ordynacja wyborcza do rad gmin, rad powiatów i sejmików województwa (Dz.U. Nr 95, poz. 602) dotyczących przebiegu głosowania, ustalania wyników głosowania albo wyników wyborów lub dopuszczenia się przestępstwa przeciwko wyborom, czy też konieczne jest również stwierdzenie, że naruszenie konkretnych przepisów ustawy z 16 lipca 1998 r. lub dopuszczenie się przestępstwa przeciwko wyborom mogło mieć wpływ na wybór

określonej osoby na radnego?”

PYTANIA PRAWNE DO IZBY CYWILNEJ

III CZP 18/99

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Krakowie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy dopuszczalne jest orzeczenie z powództwa jednego z byłych współmałżonków eksmisji drugiego z nich, na którego na podstawie art. 58 § 2 k.r.o. nałożono obowiązek opuszczenia wspólnego lokalu spółdzielczego typu lokatorskiego i który to małżonek zastosował się do tego obowiązku, lecz do lokalu powrócił?”

III CZP 19/99

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Olsztynie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy osoba pełniąca funkcję administratora, na podstawie umowy o administrowaniu nieruchomością wspólną zawartej ze Wspólnotą Mieszkaniową, jest legitymowana czynnie do występowania we własnym imieniu z powództwem o zapłatę zaległych zaliczek z tytułu kosztów zarządu tą nieruchomością?”

III CZP 20/99

Pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Poznaniu przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Jaka jednostka organizacyjna Skarbu Państwa właściwa jest do reprezentowania go w sprawie o orzeczenie przepadku świadczenia (art. 412 k.c.) – Minister Skarbu Państwa (jego terenowe delegatury) na podstawie domniemania z art. 1 ust. 3 i ust. 4 ustawy

z dnia 8 sierpnia 1996 r. o urzędzie Ministra Skarbu Państwa (Dz.U. Nr 106, poz. 493 z późn. zm.), czy też Minister Finansów (podległe mu jednostki organizacyjne) w oparciu o kompetencje przewidziane w art. 1 ust. 2 i art. 2 pkt 7 ustawy z dnia 21 czerwca 1996 r. o urzędzie Ministra Finansów oraz urzędach i izbach skarbowych (Dz.U. Nr 106, poz. 489 z późn. zm.)?”

III CZP 21/99

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Sieradzu przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Jak należy rozumieć pojęcie >określać kwotę< w rozumieniu art. 97 ust. 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe – Dz.U. Nr 140 poz. 939?”

III CZP 22/99

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Gdańsku przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy na postanowienie oddalające wniosek o wstrzymanie wykonania nakazu zapłaty w postępowaniu nakazowym przysługuje zażalenie, a w razie odpowiedzi twierdzącej, czy zażalenie przysługuje tylko w sytuacji, w której nakaz zapłaty został wydany na podstawie weksla lub czeku, czy we wszystkich sytuacjach?”

III CZP 23/99

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Szczecinie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy spółdzielnia mieszkaniowa, która przejęła nieodpłatnie na własność budynki hotelu pracowniczego w trybie ustawy z dnia 12

października 1994 r. o zasadach przekazywania zakładowych budynków mieszkalnych przez przedsiębiorstwa państwowe (Dz.U. Nr 119, poz. 567) pozostawiając mieszkania do dyspozycji dotychczasowych najemców i przyjmując od nich deklaracje o przystąpieniu w poczet członków (zgodnie z § 7 umowy z dnia 28 lutego 1996 r. o nieodpłatnym przeniesieniu własności) powinna pobrać od nich czynsz za lokale według stawki bazowej czynszu regulowanego w oparciu o art. 25 ustawy o najmie lokali mieszkalnych i dodatkach mieszkaniowych z dnia 2 lipca 1994 r. (Dz.U. Nr 105, poz. 509) w brzmieniu sprzed nowelizacji z dnia 21 sierpnia 1997 r. (Dz.U. Nr 111, poz. 723) czy też mogła ustalić czynsz odpowiadający kosztom eksploatacji i remontów lokalu?”

UCHWAŁY IZBY CYWILNEJ

III CZP 6/99 - z dnia 5 maja 1999 r. w składzie 3 sędziów na pytanie Sądu Wojewódzkiego w Zielonej Górze

Przepis art. 62 ustawy z dnia 2 lipca 1994 r. o najmie lokali mieszkalnych i dodatkach mieszkaniowych (Dz.U. z 1998 r. Nr 120, poz. 787 ze zm.) reguluje w sposób samodzielny zasady zwrotu kaucji mieszkaniowej wpłaconej przez najemcę przed dniem wejścia w życie wymienionej ustawy i wyłącza w tym zakresie stosowanie art. 358¹ § 3 k.c.

III CZP 7/99 - z dnia 5 maja 1999 r. w składzie 3 sędziów na pytanie Sądu Okręgowego w Krakowie

Oddanie przez najemcę lokalu w bezpłatne używanie osobie, z którą najemca pozostaje faktycznie we wspólnym pożyciu wymaga zgody wynajmującego przewidzianej w art. 14 ustawy z dnia 2 lipca 1994 r. o najmie lokali mieszkalnych i dodatkach mieszkaniowych (Dz.U. z 1998 r. Nr 120, poz. 787 ze zm.).

III CZP 8/99 - z dnia 13 maja 1999 r. w składzie 3 sędziów na pytanie Sądu Okręgowego w Rzeszowie:

„Czy sprawa z powództwa spółdzielni mieszkaniowej przeciwko bankowi o zapłatę kwoty stanowiącej równowartość 30 % umorzenia kredytu na cele budownictwa mieszkaniowego w oparciu o przepis § 3 ust. 5 pkt 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 30 grudnia 1998 r. w sprawie ogólnych zasad udzielania kredytu bankowego na cele mieszkaniowe (Dz.U. z 1989 r. Nr 1, poz. 1) w zw. z art. 1 pkt 1a ustawy z dnia 29 grudnia 1992 r. o zmianie ustawy o uporządkowaniu stosunków kredytowych (Dz.U. z 1993 r. Nr 40, poz. 181) jest sprawą gospodarczą w rozumieniu art. 479¹ § 1 k.p.c.?”

p o s t a n o w i o n o odmówić podjęcia uchwały.

ORZECZENIA TEZOWANE IZBY CYWILNEJ

III CKN 108/98 – postanowienie z dnia 17 listopada 1998 r.

Postanowienie o stwierdzeniu nabycia spadku ma powagę rzeczy osądzonej w tym zakresie, który stanowił przedmiot rozstrzygnięcia.

III CKN 60/98 - wyrok z dnia 4 grudnia 1998 r.

Według art. 8 Prawa wekslowego, rzekomy przedstawiciel – tj. ten, kto złożył podpis na wekslu w cudzym imieniu lub jako organ osoby prawnej, nie mając do tego umocowania – sam odpowiada wekslowo, zgodnie z treścią złożonego oświadczenia woli, chyba że jego kontrahent wiedział o braku umocowania.

III CKN 68/98 – wyrok z dnia 4 grudnia 1998 r.

Według ustawy z dnia 20 grudnia 1990 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników, zaprzestanie prowadzenia działalności rolniczej następuje między innymi w razie wyzbycia się własności gospodarstwa rolnego zarówno w wyniku umowy zawartej w celu wykonania umowy z następcą, jak też umowy darowizny lub umowy dożywocia. Umowa darowizny zawarta w celu zaprzestania prowadzenia działalności rolniczej, jak każda umowa darowizny, może zostać odwołana przez darczyńcę, jeżeli obdarowany dopuścił się względem darczyńcy rażącej niewdzięczności (art. 898 k.c.).

II CKN 849/98 – wyrok z dnia 17 grudnia 1998 r.

W umownym potrąceniu wzajemne wierzytelności nie muszą być jednorodne.

II CKN 100/98 – postanowienie z dnia 6 stycznia 1999 r.

Jeżeli podstawa kasacji z art. 393¹ pkt 2 k.p.c. ogranicza się do zarzutu naruszenia ogólnej normy procesowej art. 382 k.p.c., to może być usprawiedliwiona tylko wówczas, kiedy skarżący wykaże, że sąd drugiej instancji bezpodstawnie nie uzupełnił postępowania dowodowego albo pominął część „zebranego materiału”, o ile przy tym uchybienia te mogły mieć wpływ na wynik sprawy.

II CKN 110/98 – postanowienie z dnia 6 stycznia 1999 r.

Od orzeczenia sądu drugiej instancji oddalającego apelację od postanowienia wstępnego wydanego w sprawie o podział majątku dorobkowego przysługuje kasacja.

II CKN 658/97 – wyrok z dnia 6 stycznia 1999 r.

Postanowienie statutu spółdzielni spóżywców „Społem” przewidujące, iż w składzie jej rady nadzorczej ilość członków konsumentów powinna być odpowiednio większa od liczby członków będących pracownikami, nie jest sprzeczne z prawem spółdzielczym.

I CKN 957/97 – wyrok z dnia 8 stycznia 1999 r.

Wadami istotnymi dzieła mogą być zarówno usterki nie dające się usunąć (wady nieusuwalne), jak i usterki dające się usunąć (wady usuwalne).

I CKN 969/97 – postanowienie z dnia 12 stycznia 1999 r.

Dniem złożenia wniosku o wpis (art. 44 ustawy o księgach wieczystych i hipotece) jest dzień jego wpłynięcia do jednostki organizacyjnej sądu rejonowego prowadzącego księgi wieczyste, upoważnionej do potwierdzenia przyjęcia korespondencji adresowanej do sądu.

I CKN 971/97 – wyrok z dnia 12 stycznia 1999 r.

Dyspozycję art. 89 pkt 1 ustawy o ubezpieczeniu społecznym rolników (jedn. tekst: Dz.U. z 1998 r. Nr 7, poz. 25) wypełnia zachowanie się następcy, który po przekazaniu mu przez rodziców dobrze prosperującego gospodarstwa rolnego – okazując lekceważący stosunek wobec ich trudu – w ciągu kilku lat sprzedał

inwentarz żywy i martwy, zaniechał uprawy gruntu i zaczął go wyprzedawać, a uzyskane znaczne środki finansowe roztrwonił doprowadzając gospodarstwo do ruiny, co spotkało się z wysoce naganną oceną środowiska.

III CZ 156/98 – postanowienie z dnia 13 stycznia 1999 r.

Przewidziane w art. 393⁵ k.p.c. postanowienie o odrzuceniu kasacji, sąd drugiej instancji wydaje w składzie trzech sędziów zawodowych.

II CZ 149/98 – postanowienie z dnia 25 stycznia 1999 r.

Uchybienie przez pełnomocnika terminu zarządzonego przez przewodniczącego podania daty otrzymania odpisu wyroku z uzasadnieniem nie uzasadnia odrzucenia kasacji na podstawie art. 393⁵ k.p.c.

II CKN 151/98 – wyrok z dnia 27 stycznia 1999 r.

Artykuł 5 k.c. nie może stanowić skutecznej podstawy trwałego pozbawienia tytułu wykonawczego wykonalności.

II CKN 201/98 – wyrok z dnia 27 stycznia 1999 r.

Potwierdzić należy stanowisko, że przewlekłość w rozpoznaniu sprawy nie może być utożsamiana wprost z dopuszczeniem się przez sędziów lub pracowników czynu niedozwolonego i uzasadniać odpowiedzialność Skarbu Państwa.

II CKN 408/98 – wyrok z dnia 27 stycznia 1999 r.

W procesie o usunięcie niezgodności między stanem prawnym nieruchomości ujawnionym w księdze wieczystej a stanem prawnym

rzeczywistym, nie mają zastosowania ograniczenia dowodowe przewidziane w art. 46 ust. 1 ustawy o księgach wieczystych i hipotece.

I CKN 414/98 – postanowienie z dnia 9 lutego 1999 r.

W razie niemożności doręczenia pisma sądowego pełnomocnikowi przedsiębiorcy pod wskazanym adresem siedziby przedsiębiorcy, skuteczne jest doręczenie tego pisma do rąk osoby wchodzącej w skład organu uprawnionego do reprezentowania przedsiębiorcy względnie pracownika przedsiębiorcy upoważnionego do odbioru pism sądowych.

I CKN 802/98 – postanowienie z dnia 9 lutego 1999 r.

Jeżeli nie zachodzi wypadek wyjątkowy przewidziany w art. 169 § 4 k.p.c., wniosek o przywrócenie terminu złożony po upływie roku od jego uchybienia podlega oddaleniu, a nie odrzuceniu.

I CKN 882/98 – postanowienie z dnia 9 lutego 1999 r.

Ogłoszenie upadłości osoby prawnej nie pozbawia tej osoby zdolności sądowej.

III CKN 171/98 – wyrok z dnia 11 lutego 1999 r.

Osoba ubiegająca się o przydział lokalu spółdzielczego, nie będąca jeszcze członkiem spółdzielni, nie jest uprawniona do ingerowania w treść umowy o roboty budowlane, zawieranej przez spółdzielnię mieszkaniową z wykonawcą, której przedmiotem jest wybudowanie dla tej spółdzielni budynku mieszkalnego, w którym znajdzie się lokal objęty przydziałem.

II CKN 341/98 – postanowienie z dnia 12 lutego 1999 r.

Czynności adwokata ustanowionego z urzędu sprzeczne z zasadami profesjonalizmu nie uzasadniają przyznania mu kosztów nie opłaconej pomocy prawnej.

I CKN 1108/97 – wyrok z dnia 25 lutego 1999 r.

Nienależyte umocowanie pełnomocnika procesowego nie jest okolicznością prowadzącą do odrzucenia pozwu.

I CKN 1046/97 – postanowienie z dnia 18 marca 1999 r.

Kasacja wniesiona przez adwokata ustanowionego dla strony zwolnionej od kosztów sądowych, nie zawierająca przytoczenia podstaw kasacyjnych bądź ich uzasadnienia, nie jest „udzieleniem pomocy prawnej” w rozumieniu § 21 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 12 grudnia 1997 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz opłat za czynności radców prawnych (Dz.U. Nr 154, poz. 1013 ze zm.), za którą koszty ponosi Skarb Państwa.

PYTANIA PRAWNE DO IZBY KARNEJ

I KZP 22/99

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Lublinie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy nieprawdziwe oświadczenie osoby wprowadzającej towar na polski obszar celny, zawarte w deklaracji o której mowa w § 11 ust. 2 rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 10 grudnia 1997 r. w sprawie sposobu i warunków wykonywania kontroli celnej (Dz.U. Nr 154, poz. 1007 z późn. zm.) co do zaistnienia warunków określonych w treści § 1 ust. 3 oraz § 2 ust. 1 rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 18 listopada 1997 r. w sprawie ustanowienia norm ilościowych lub wartościowych towarów, których przywóz z zagranicy jest wolny od cła oraz ograniczenia uprawnień do korzystania ze zwolnień od cła na niektóre towary przywożone przez osoby przekraczające wielokrotnie granicę państwową (Dz.U. Nr 142, poz. 949) jest złożeniem fałszywego zeznania w rozumieniu art. 247 § 1 k.k. z 1969 r.?”

I KZP 23/99

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Krakowie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„I. Czy w przypadku, kiedy jednym wnioskiem opartym na przepisie art. 112 kodeksu postępowania w sprawach o wykroczenia i art. 515 k.p.k. objęto kilka odrębnych spraw, z żądaniem uchylenia prawomocnych orzeczeń Kolegium ds. Wykroczeń, opłatę określoną rozporządzeniem Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 września 1998 r. (Dz.U. Nr 118, poz. 766) pobiera się w kwocie 100 zł od wniosku,

niezależnie od tego ile spraw objętych jest wnioskiem, czy też w wysokości stanowiącej wielokrotność spraw objętych jednym wnioskiem?

II. Kto w opisanej wyżej sytuacji uprawniony jest do rozpoznania wniosku ukaranego o zwolnienie go od opłaty określonej rozporządzeniem Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 kwietnia 1998 r. (Dz.U. Nr 118, poz. 766) – Przewodniczący Kolegium – czy Sąd Okręgowy właściwy do rozpoznania wniosku?”

I KZP 24/99

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Poznaniu przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy w sytuacji, gdy oskarżony popełnił kilka przestępstw wchodzących w skład ciągu przestępstw z art. 91 § 1 k.k., przy czym jedynie, co do niektórych z nich zachodzą przesłanki do obligatoryjnego nadzwyczajnego złagodzenia kary na podstawie art. 60 § 3 k.k., możliwe jest nadzwyczajne złagodzenie kary wymierzonej zgodnie z dyrektywą art. 91 § 1 k.k. za ten ciąg przestępstw?”

UCHWAŁY IZBY KARNEJ

I KZP 14/99 - z dnia 13 maja 1999 r. w składzie 3 sędziów na pytanie Sądu Okręgowego w Poznaniu:

„Czy możliwe jest przyjęcie konstrukcji usiłowania nieudolnego przewidzianego w art. 13 § 2 k.k. do czynu polegającego na przygotowaniu, przewidzianemu w art. 310 § 4 k.k.?”

p o s t a n o w i o n o odmówić podjęcia uchwały.

I KZP 15/99 - z dnia 13 maja 1999 r. w składzie 3 sędziów na pytanie Sądu Okręgowego w Elblągu

Karalność czynu popełnionego przed dniem 1 września 1998 r., który stanowił wyłącznie występki, zaś z tymże dniem stał się wykroczeniem, ustaje z upływem od jego popełnienia okresu wskazanego w art. 45 § 1 k.w. w brzmieniu nadanym przez art. 1 pkt 28 ustawy z dnia 28 sierpnia 1998 r. o zmianie ustawy – Kodeks wykroczeń, ustawy – Kodeks postępowania w sprawach o wykroczenia, ustawy o ustroju Kolegiów do spraw wykroczeń, ustawy – Kodeks pracy i niektórych innych ustaw (Dz.U. Nr 113, poz. 717).

I KZP 16/99 - z dnia 13 maja 1999 r. w składzie 3 sędziów na pytanie Sądu Okręgowego w Poznaniu:

„1. Czy prowadzenie sprawy w trybie uproszczonym o przestępstwo z art. 177 § 1 k.k. popełnione przy zaistnieniu którejkolwiek z okoliczności wymienionych w art. 178 k.k. jest dopuszczalne i nie stanowi naruszenia przepisu art. 469 § 1 pkt 1 k.p.k. zezwalającego na prowadzenie postępowania w tym trybie w sprawach o przestępstwo zagrożone karą nie przekraczającą 3 lat pozbawienia wolności?

2. Czy przepis art. 66 § 2 k.k. stanowiący, że warunkowego umorzenia postępowania karnego nie stosuje się do sprawcy przestępstwa zagrożonego karą przekraczającą 3 lata pozbawienia wolności stoi na przeszkodzie do zastosowania tej instytucji wobec sprawcy, który dopuścił się przestępstwa z art. 177 § 1 k.k. przy wystąpieniu okoliczności wymienionych w art. 178 k.k.?”

uchwalono udzielić odpowiedzi na pytanie w pkt 1 jak w uchwale Sądu

Najwyższego z dnia 16 marca 1999 r., I KZP 4/99 (publ. Biul. SN 1999 r. z. 3, str. 16), natomiast postanowiono odmówić podjęcia uchwały na pytanie w pkt 2.

I KZP 13/99 - z dnia 19 maja 1999 r. w składzie 3 sędziów na pytanie Sądu Okręgowego w Olsztynie:

„Jaki przepis winien stanowić podstawę orzeczenia o dowodzie rzeczowym (przepadku) – ze względu na treść art. 420 § 1 k.p.k., zdanie ostatnie – w przypadku, gdy prawomocny wyrok skazujący (nakaz karny) za przestępstwo nie zawiera rozstrzygnięcia w przedmiocie dowodu rzeczowego, a orzeczenie środka karnego przepadku przedmiotu przestępstwa na rzecz Skarbu Państwa jest obligatoryjne”

p o s t a n o w i o n o odmówić udzielenia odpowiedzi.

I KZP 17/99 - z dnia 19 maja 1999 r. w składzie 3 sędziów na pytanie Sądu Okręgowego w Tarnowie

„Inna czynność seksualna” w rozumieniu art. 200 § 1 k.k. (a także w rozumieniu art. 197 § 2 k.k. oraz art. 198 i art. 199 k.k.) to takie zachowanie, nie mieszczące się w pojęciu „obcowania płciowego”, które związane jest z szeroko rozumianym życiem płciowym człowieka, polegające na kontakcie cielesnym sprawcy z pokrzywdzonym lub przynajmniej na cielesnym i mającym charakter seksualny zaangażowaniu ofiary.